

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu: **I. V.**, bytom v N, V., zastúpeného *JUDr. S. P., advokátom*, so sídlom v N, K., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre**, so sídlom v Nitre, Piesková 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRP-113/DI-SK-2009 zo dňa 4. novembra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/139/2009-40 zo dňa 23. februára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/139/2009-40 zo dňa 23. februára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre zamietol s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu o preskúmanie v záhlaví uvedeného rozhodnutia, ktorým žalovaný v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Správny poriadok“) prvostupňové rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre (ďalej len ako „ORPZ, ODI v Nitre“) č.p.: ORP-1058/DI-Pr-2009 zo dňa 6. augusta 2009, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej aj ako „zákon č. 372/1990 Zb.“ alebo „zákon o priestupkoch“) v znení zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých

zákonov účinného od 1. februára 2009, pretože dňa 29. januára 2009 v Nitre na Š. ulici na kruhovom objazde, jazdiac v ľavom (strednom) jazdnom pruhu viedol motorové vozidlo zn. Opel Omega s evidenčným číslom X., pričom pri prechádzaní z ľavého jazdného pruhu do pravého s úmyslom použiť výjazd z kruhového objazdu po ulici Š. (smer M.) ohrozil vodiča T. K. jazdiaceho na vozidle VW Golf s evidenčným číslom X. v pravom jazdnom pruhu, ktorý sa zaradil do kruhového objazdu z B. ulice, následkom čoho došlo k zrážke vozidiel **zmenil tak**, že konkrétne citovaný text výrokovej časti a odôvodnenia tohto rozhodnutia nahradil textom v inom znení s tým, že v ostatných častiach zostalo rozhodnutie nezmenené. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 OSP.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, odvolávajúc sa na § 3 ods. 2 písm. a/, § 8 ods. 5 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov účinného do 31. januára 2009 (ďalej len ako „zákon č. 315/1996 Z.z.“) a § 22 ods. 1 písm. l/, ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. účinného v čase spáchania priestupku konštatoval, že príslušné správne orgány dostatočným spôsobom zistili skutočný stav vecí a z takto zisteného stavu **žalovaný** vyvodil aj správny právny záver, keď v presne vyznačenom rozsahu zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorého potreba zmeny vyplynula z vykonaného dokazovania preukazujúceho porušenie povinnosti žalobcu, ako účastníka cestnej premávky, zakotvanej v ustanovení § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 315/1996 Z.z., pričom žalobcovi nebolo dokázané porušenie aj ďalšej povinnosti upravenej v ustanovení § 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 315/1996 Z.z., ktorej nerešpektovanie žalobcom nesprávne vzhliadol prvostupňový správny orgán. Uviedol ďalej, že nevyhnutnosť ďalšej zmeny prvostupňového rozhodnutia pramenila aj z nesprávnej aplikácie zákona č. 372/1990 Zb. prvostupňovým správnym orgánom, ktorý na priestupok spáchaný 29. januára 2009 (teda pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 8/2009 Z.z., ktorým sa s účinnosťou od 1. februára 2009 zmenil a doplnil aj zákon o priestupkoch) použil novelizované ustanovenie § 22 ods. 1, 2 citovaného zákona, pričom jeho aplikácia nebola v danom prípade pre páchatel'a priestupku priaznivejšia (§ 7 ods. 1 zákona o priestupkoch). Poukazujúc na charakter odborného vyjadrenia znalca, ako úkonu znaleckej činnosti podľa § 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 382/2004 Z.z.“), konštatoval, že za porušenie práv žalobcu nemožno považovať nevypracovanie ním žiadaného znaleckého posudku, podľa jeho názoru umožňujúceho zistiť presnú a úplnú príčinu dopravnej nehody a mieru zavinenia jej jednotlivých účastníkov, dôvodiac tým, že odborné vyjadrenie znalca z odboru cestnej dopravy, disponujúceho odbornými znalosťami z problematiky cestnej dopravy, je relevantným dôkazným prostriedkom. Mal za to, že pri administratívnom postihu žalobcu boli dodržané jeho procesné práva vyplývajúce z medzinárodných dokumentov o ľudských právach, Ústavy Slovenskej republiky a zo zákona o priestupkoch, pričom vykonanie ústneho pojednávania v neprítomnosti žalobcu vyhodnotil súladne so zákonom argumentujúc tým, že žalobca, riadne predvolaný na ústne pojednávanie na deň 6. augusta 2009 svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadaval o odročenie pojednávania, pričom doklad preukazujúci dôvod jeho neúčasti na pojednávaní predložil prvostupňovému

správnemu orgánu až dňa 15. augusta 2009. K námietke žalobcu o nevysporiadaní sa správnych orgánov s nosnou otázkou zavinenia uviedol, že zákon o priestupkoch je budovaný na princípe trestného zákona a vychádza z toho, že na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, pokiaľ citovaný zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie, pričom v predmetnej veci na uznanie zodpovednosti za spáchaný priestupok, zákon úmyselné zavinenie nevyžadoval, postačovala len nedbanlivosť, či už vedomá alebo nevedomá. Záverom odôvodnenia rozhodnutia konštatoval, že sa k ďalším námietkam žalobcu v podanej žalobe, týkajúcich sa existencie ďalšieho motorového vozidla na kruhovom objazde a jeho vodiča, navrhovaného výsluchu matky vodiča T. K., poveternostnými podmienkami, resp. toho, či jeho konanie je alebo nie je priestupkom a jeho zodpovednosti za prípadný priestupok nebude zaoberať, pretože mal za to, že predmetom súdneho prieskumu môžu byť len námietky vznesené v žalobe (žalobné dôvody) už uplatnené v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, s ktorými sa žalovaný musel ako odvolací orgán vypořadať vo svojom druhostupňovom rozhodnutí napadnutom žalobou, dôvodiac tým, že inak by preskúmacie súdne konanie nahrádzalo (obchádzalo) inštitút odvolacieho konania, ako nevyhnutého predpokladu pre podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného súdom, podľa piatej časti druhej hlavy OSP, zdôrazniac zároveň skutočnosť, že predmetom súdneho prieskumu nemôžu byť námietky po prvýkrát uplatnené v žalobe. S poukazom na vyššie uvedené, nemal prvostupňový súd pochybnosti o tom, že sa dopravný priestupok kladený žalobcovi za vinu stal tak, ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia žalovaného, a že sa žalobca uvedeného priestupku dopustil. Preto, vyhodnotiac v záhlaví uvedené rozhodnutie žalovaného za zákonné, žalobu v súlade s ustanovením § 250j ods. 1 OSP zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zmeny v podobe zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a vrátenia mu veci na ďalšie konanie, argumentujúc súdom neúplne zisteným skutkovým stavom spôsobeným tým, že súd nevykonal ním navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a ďalej dôvodil tým, že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dovoľával sa porušenia ustanovení § 32 ods. 1 a 2 Správneho poriadku, operujúc tým, že správny orgán nekonfrontoval účastníkov dopravnej nehody, nevypočul matku vodiča T. K., nachádzajúcu sa v čase dopravnej nehody v jeho aute, ktorá by mohla ozrejmiť rozporné skutočnosti ohľadom jeho zavinenia, a taktiež namietal v súvislosti s existenciou ďalšieho motorového vozidla nachádzajúceho sa v ľavom jazdnom pruhu vjazdu na kruhový objazd, nevypočutie vodiča uvedeného vozidla ako očitého svedka celej dopravnej nehody. Taktiež napadol odborné vyjadrenie znalca z odboru cestnej dopravy Ing. J. C. v tom smere, že nijakým spôsobom nedokumentoval, aká by musela byť poloha motorových vozidiel účastníkov dopravnej nehody a aké by museli byť ich poškodenia, aby potvrdzovali, respektíve vyvracali jeho tvrdenie o tom, že svoje vozidlo viedol vo vonkajšom pravom jazdnom pruhu kruhového objazdu s úmyslom odbočiť na výjazd na B. ulicu a vozidlo VW Golf prichádzajúce z vedľajšej cesty mu nedalo prednosť v jazde. Rovnako namietal, že sa znalec v odbornom vyjadrení

nezaoberal, pre výslednú simuláciu významnou skutočnosťou, a to, že v čase dopravnej nehody bolo sychravo a padala hustá hmla, keďže tieto nepriaznivé poveternostné podmienky do značnej miery ovplyvňujú presnosť výslednej analýzy vytvorenej počítačovým simulačným programom PC Crash použitým znalcom pri vypracovávaní predmetného vyjadrenia. Záverom zdôraznil, že nosnou zásadou správneho konania je zásada zistenia objektívnej pravdy riešiaci meritornú otázku viny, respektíve neviny a túto nie je možné podriaďovať pod zásadu hospodárnosti konania. Z týchto dôvodov preto žiadal, odvolávajúc sa na ustanovenie § 250ja ods. 3 OSP, prvostupňový rozsudok zmeniť v podobe zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a vrátenia mu veci na ďalšie konanie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, pridržiac sa svojho vyjadrenia k žalobe, že prvostupňový správny orgán si pre vydanie svojho rozhodnutia o priestupku zadovážil podklady zákonným spôsobom, podľa svojich možností, podstatu dokazovania uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, a z takto vykonaného dokazovania vychádzal pri posudzovaní dôvodnosti odvolania žalobcu. Mal za to, že v predmetnej veci vykonané rozsiahle dokazovanie, zamerané na určenie zodpovedného subjektu dopravnej nehody, dostatočne preukázalo skutočnosť, že priestupku podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku, sa dopustil žalobca. K námietke žalobcu o nevykonaní ďalších ním navrhovaných dôkazov (konfrontácia žalobcu s T. K. ako účastníkov nehody, výsluch matky vodiča T. K.) konštatoval súhlasne ako v napadnutom rozhodnutí, že v procesno-právnych vzťahoch má správny orgán vo vzťahu k účastníkom konania nadradené postavenie, z čoho vyplýva, že správny orgán je oprávnený vykonávať dôkazy a posudzovať, ktoré dôkazy za účelom náležitého zistenia skutkového stavu vykoná, tak, aby v správnom konaní nedochádzalo k preukazovaniu skutočností zjavne nepotrebných alebo nadbytočných. Poukázal ďalej na to, že konanie, v zmysle jednej zo základných zásad správneho poriadku, má prebiehať rýchlo a hospodárne, aby správne orgány vec vybavili bez zbytočných prieťahov. K vykonaniu ústneho pojednávania v neprítomnosti žalobcu, majú za to, že vec v neprítomnosti žalobcu bola prejednaná v súlade so zákonom, uviedol, že žalobca sa napriek tomu, že bol na ústne pojednávanie na deň 6. augusta 2009 riadne predvolaný (predvolanie prevzal dňa 6. júla 2009) tohto nezúčastnil, pričom svoju neúčasť náležite neospravedlnil. K námietke žalobcu, že v inkriminovanom čase jazdil vo vonkajšom jazdnom pruhu s úmyslom odbočiť na ul. B. smer K., vyzdvihnúc zároveň význam odborného vyjadrenia znalca, ktorý je rovnako ako znalecký posudok, úkonom znaleckého dokazovania, nesúhlasne s názorom žalobcu uviedol, že znalec sa touto možnosťou v rámci znaleckého dokazovania zaoberal s tým výsledkom, že ju vyhodnotil ako technicky neprijateľnú. Záverom uviedol, že pri svojom rozhodovaní postupoval v súlade s procesnými zásadami správneho poriadku, pre vydanie rozhodnutia si zadovážil podklady zákonným spôsobom a podľa svojich možností. Z uvedeného dôvodu preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu

predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Predmetom súdneho preskúmavacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného č.p.: KRP-113/DI-SK-2009 zo dňa 4. novembra 2009, ktorým žalovaný v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 Správneho poriadku prvostupňové rozhodnutie ORPZ, ODI v Nitre č.p.: ORP-1058/DI-Pr-2009 zo dňa 6. augusta 2009, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1. februára 2009, pretože dňa 29. januára 2009 v N na Š. ulici na kruhovom objazde, jazdiac v ľavom (strednom) jazdnom pruhu viedol motorové vozidlo zn. Opel Omega s evidenčným číslom X., pričom pri prechádzaní z ľavého jazdného pruhu do pravého s úmyslom použiť výjazd z kruhového objazdu po ulici Š. (smer M.) ohrozil vodiča T. K. jazdiaceho na vozidle VW Golf s evidenčným číslom X. v pravom jazdnom pruhu, ktorý sa zaradil do kruhového objazdu z B. ulice, následkom čoho došlo k zrážke vozidiel, zmenil tak, že konkrétne citovaný text výrokovvej časti a odôvodnenia tohto rozhodnutia nahradil textom v inom znení s tým, že v ostatných častiach zostáva rozhodnutie nezmenené. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že zmena prvostupňového rozhodnutia vyvstala z toho, že žalovaný správny orgán nevzhladol v konaní žalobcu porušenie aj ustanovenia § 3 ods. 2 písm. b/ zákona o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku, zakotvujúceho povinnosť pre účastníka cestnej premávky dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia a z uvedeného preto výrok prvostupňového rozhodnutia zmenil vypustením citovaného ustanovenia zákona o priestupkoch. Ďalšiu zmenu prvostupňového rozhodnutia vyvolala nesprávna aplikácia zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1. februára 2009, konkrétne novelizovaného ustanovenia § 22 zákona

o priestupkoch, keď prvostupňový správny orgán, nesprávne porovnávajúc priaznivejšie dôsledky ustanovenia § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch účinného od 1. februára 2009 a ustanovenia § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku, bez splnenia podmienky ustanovenej v § 7 ods. 1 zákona o priestupkoch, uplatnil na daný prípad ustanovenie § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch účinného od 1. februára 2009, pričom pre jeho aplikáciu nebola splnená podmienka v podobe priaznivejšieho dopadu pre páchatel'a priestupku. Žalovaný správny orgán svojím rozhodnutím zmenil aj odôvodnenie obsahovo nadväzujúce na časti zmeneného výroku a vo zvyšku vyhodnotil prvostupňové rozhodnutie za zákonné a na námietky žalobcu, s ktorými sa podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal, neprihliadol. Žalobcovi boli za spáchaný priestupok podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku, uložené sankcie v podobe pokuty vo výške 150 eur a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 mesiace. Zároveň mu bola v súlade s ustanovením § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch, s poukazom na ustanovenie § 1 Vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov, uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 eur.

Podľa § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 315/1996 Z.z. účastník cestnej premávky je ďalej povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky; pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému a dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke a svojim schopnostiam.

Podľa § 8 ods. 5 zákona č. 315/1996 Z.z. vodič smie prechádzať z jedného jazdného pruhu do druhého jazdného pruhu len vtedy, ak neohrozí vodiča jazdiaceho v jazdnom pruhu, do ktorého prechádza; pritom je povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Tam, kde sa dva jazdné pruhy zbiehajú do jedného jazdného pruhu tak, že nie je zrejmé, ktorý z nich je priebežný, vodič jazdiaci v ľavom jazdnom pruhu nesmie ohroziť vodiča jazdiaceho v pravom jazdnom pruhu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku, priestupku sa dopustí ten, kto iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a) až h), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku, priestupku sa dopustí ten, kto porušením uvedeným v písmene k) bezprostredne ohrozí bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky alebo spôsobí dopravnú nehodu.

Podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch účinného v čase spáchania priestupku, za priestupok podľa odseku 1 písm. k) možno uložiť pokutu do 66 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. c) a d) možno uložiť pokutu do 165 eur a zákaz činnosti do 6 mesiacov, za priestupok podľa odseku 1 písm. a), b) a l) možno uložiť pokutu do 232 eur a zákaz činnosti do jedného roka, za priestupok podľa odseku 1 písm. j) možno

uložiť pokutu do 331 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. g) a i) možno uložiť pokutu do 331 eur a zákaz činnosti do jedného roka, za priestupok podľa odseku 1 písm. e), f) a h) možno uložiť pokutu do 497 eur a zákaz činnosti do dvoch rokov.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch, v znení zákona č. 8/2009 Z.z., priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c) zákona o priestupkoch, v znení zákona č. 8/2009 Z.z., za priestupok podľa odseku 1 písm. e), g) až i) možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 3 zákona o priestupkoch, na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel

a) vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí, alebo

b) nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o priestupkoch, zodpovednosť za priestupok sa posudzuje podľa zákona účinného v čase spáchania priestupku; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje iba vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o priestupkoch, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh sankcie, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o priestupku rozhoduje.

Zákon o priestupkoch ďalej v ustanovení § 51 ustanovuje, že „ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní“. V odkaze pod čiarou č. 4 sa uvádza zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. To znamená, že správne orgány musia v konaní a pri rozhodovaní dodržiavať najmä základné zásady správneho konania (§ 3), ustanovenia správneho poriadku týkajúce sa zisťovania podkladov pre rozhodnutie (§ 32 a nasl.) ako aj

ustanovenia správneho poriadku upravujúce konečné štádium správneho konania (§ 46 a nasl.).

V ustanovení § 3 Správneho poriadku sú zakotvené základné zásady správneho konania. Jednou z nich je zásada zákonnosti (§ 3 ods. 1), z ktorej vyplýva, že správne orgány sú v konaní a pri rozhodovaní povinné postupovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi.

Ďalšou základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu vecí. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 4 Správneho poriadku, ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci, pričom je právom správneho orgánu rozhodnúť, ktoré dôkazy vykoná s tým, že tomuto právu zodpovedá obligátne povinnosť, v odôvodnení rozhodnutia zdôvodniť príčiny nevykonania ďalších navrhovaných dôkazov.

Žalovaný správny orgán v súlade so zákonom o priestupkoch (§ 7 ods. 1) podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zmenil prvostupňového správne rozhodnutie, keď potreba zmeny vyplynula z nesprávnej aplikácie ustanovenia § 22 zákona o priestupkoch v znení zákona č. 8/2009 Z.z. prvostupňovým správnym orgánom. Odvolací súd, porovnávajúc ustanovenia § 22 zákona o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania priestupku a § 22 zákona o priestupkoch v znení zákona č. 8/2009 Z.z., vyhodnotil túto zmenu za legitímnu, keďže v danom prípade nebol pre uplatnenie neskoršej právnej úpravy dodržaný princíp prospešnosti pre páchatel'a priestupku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dôsledne sa oboznámiač s odvolacími námietkami žalobcu, ako aj s celým spisovým materiálom, nevzhliadol nijaký relevantný zákonný dôvod na vyhodnotenie námietok žalobcu za spôsobilé privodiť zmenu napadnutého prvostupňového rozhodnutia, v podobe zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a vrátenia mu veci na ďalšie konanie, keď mal za to, že správne orgány rešpektujúc ustanovenia zákona o priestupkoch, Správneho poriadku, ako aj zásady správneho konania, na základe úplne a presne zisteného skutkového stavu, dospeli k správne záveru, že priestupok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti prvostupňového správneho rozhodnutia a priestupku sa dopustil žalobca.

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 73 ods. 2 zákona o priestupkoch, obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu ho nemožno donucovať.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, pričom je pre nich rozhodujúci skutkový stav existujúci v čase vydania napadnutého rozhodnutia, a preto nie je povinnosťou súdu v správnom súdnictve vykonávať namiesto správneho orgánu dokazovanie na zistenie skutkového stavu veci. Odvolací súd, po dôkladnom preskúmaní námietok žalobcu uplatnených v odvolaní proti prvostupňovému správneho orgánu a námietok žalobcu uplatnených v žalobe, dospel k záveru, že prvostupňový súd nepochybil, keď sa námietkami žalobcu mierenými proti zistenému skutkovému stavu a návrhmi na doplnenie dokazovania nezaoberal. Realizácia procesným práv účastníka konania, zakotvených v ustanovení § 73 ods. 2 zákona o priestupkoch, je jeho výsostným právom, pričom rozsah ich skutočného využitia závisí výlučne od jeho vôle. Preto, ak žalobca pri zisťovaní skutkového stavu v rámci správneho konania bol pasívny a nenavrhol na svoju obranu vykonanie ďalších dôkazov (tieto navrhol vykonať až v rámci súdneho prieskumu), *nebolo povinnosťou správneho orgánu, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody, svedčiace v prospech obvineného z priestupku (bližšie pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 8Sžo/139/2008)*. Navyiac aj podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a žalovaný vyvodil aj správny právny záver.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z.z. znalecká činnosť je špecializovaná odborná činnosť vykonávaná za podmienok ustanovených v tomto zákone znalcami pre zadávateľa. Úkonmi znaleckej činnosti sú najmä znalecký posudok a jeho doplnok, odborné stanovisko alebo potvrdenie a odborné vyjadrenie a vysvetlenie.

K námietke žalobcu demonštrujúcej neúplnosť znalcom podaného odborného vyjadrenia, keď znalec tiež nezdokumentoval žalobcom tvrdenú situáciu jeho jazdy vo vonkajšom pravom jazdnom pruhu kruhového objazdu s tým, že vozidlo VW Golf prichádzajúce z vedľajšej cesty mu nedalo prednosť v jazde, odvolací súd uvádza, že na strane 17 odborného vyjadrenia, posúdil znalec aj túto možnosť, vychádzajúc pritom zo žalobcovho podaného vyjadrenia k dopravnej nehode zo dňa 11. februára 2009, pričom ju vyhodnotil za technicky neprijateľnú a jednoznačne ako príčinu dopravnej nehody určil odbočovanie vozidla žalobcu z ľavého priebežného jazdného pruhu kruhového objazdu vpravo na Š. ul. v smere na M. Rovnako žalobcom namietaná skutočnosť, že znalec pri vypracovaní odborného vyjadrenia pomocou simulačného programu PC Crash nezohľadnil zlé poveternostné podmienky, predovšetkým to, že v čase vzniku dopravnej nehody bola vozovka mokrá, je bez právneho významu, nakoľko stav vozovky ovplyvňuje dĺžku brzdných dráh sledovaných vozidiel, avšak vo vzťahu k určaniu skutočnej príčiny vzniku dopravnej nehody nemá zásadný vplyv. Z uvedeného dôvodu by bolo, posudzujúc rozsiahlosť a úplnosť podaného odborného vyjadrenia, nevhodné, aby bol v danej veci

vypracovaný aj znalecký posudok, ktorý je rovnako ako odborné vyjadrenie v súlade s ustanovením § 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z.z. úkonom znaleckej činnosti.

Podľa § 74 ods. 1 Správneho poriadku, o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca bol na ústne pojednávanie na deň 6. augusta 2009 riadne predvolaný, pričom z doručenky je zrejmé, že žalobca predvolanie prevzal dňa 6. júla 2009. Ústne pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti žalobcu, ktorý dôvod svojej neprítomnosti náležite neospravedlnil. Až následne dňa 21. septembra 2009 zaslal prvostupňovému správne mu orgánu potvrdenie praktického lekára pre dospelých tzv. Výmenný list, Poukaz na odborné vyšetrenie, ošetrovanie, ústavné liečenie“, ktorým preukazoval dôvod svojej neprítomnosti na ústnom pojednávaní (virózný stav od 5. augusta 2009 do 15. augusta 2009), spolu s podrobným výpisom k faktúre č. 1003465305 dokazujúcim, že dňa 10. augusta 2009 telefonoval na ORPZ, ODI v Nitre. Z úradného záznamu spísaného OPRZ, ODI v Nitre dňa 10. augusta 2009 skutočne vyplýva, že žalobca sa v uvedený deň informoval o stave správneho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, vyhodnotiac príčinu konania sa ústneho pojednávania v neprítomnosti žalobcu, keď sa žalobca na ústne pojednávanie nedostavil bez náležitého ospravedlnenia, má za to, že uskutočnenie ústneho pojednávania v neprítomnosti žalobcu bolo vykonané legitímne, nakoľko žalobca vopred uzrozumený o jeho konaní, svoju neúčast' včas a náležite konajúcemu správne mu orgánu neospravedlnil, hoci o tom, že sa ústneho pojednávania nezúčastní, preukázateľne vedel od 5. augusta 2009.

Pokiaľ ide o uložené sankcie, tieto sú vecou voľnej úvahy správneho orgánu a súd by sa výškou uloženej pokuty a dĺžkou zákazu činnosti zaoberal len v prípade, ak by voľná úvaha, ktorou sa správny orgán riadil pri rozhodovaní o ich uložení, nezodpovedala obsahu spisu, alebo by sa priečila zásadám logického myslenia. Takéto pochybenie v tomto konaní a rozhodnutiach žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu, neboli odvolacím súdom zistené. Výška uloženej pokuty, ako aj dĺžka zákazu činnosti a dôvod uloženia tejto sankcie, boli podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky náležitým spôsobom správne mi orgánmi odôvodnené.

Nepochybil preto krajský súd, keď napadnuté rozhodnutie žalovaného potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27. apríla 2011

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth